

siner eller fætre, mens alle onkler og tanter er døde, er statskassen hendes nærmeste arving efter loven.

Denne nye lovbestemmelse er dog ikke så alarmerende, som man skulle tro, idet den gamle dame jo blot kan oprette testamente til fordel for yndlingskusinen.

Testamente

Det bliver altså mere betydningsfuldt i dette sidstnævnte tilfælde, at man opretter et testamente, hvis man da ikke hellere ser sine opsparede penge gå til bedste for os alle.

Det må også tilrådes alle, der har oprettet testamente tidligere, at tage det frem nu i anledning af den nye arvelov, og se, om der er noget, der nu bør ændres. Den testationsret, som en arvelader har, når der er børn og ægtefælle, er nemlig efter den nye arvelov udvidet fra en trediedel til halvdelen. Er der ikke børn, men alene ægtefælle, er der fri testationsret over halvdelen af boet.

Og hvorfor vente med at oprette testamente, til man er blevet en gammel dame?

Esther Tonsgaard,
landsretssagfører.

✧

✧

✧

BLOMSTERDAG

— 3. marts

Marts og vores blomsterdag hører sammen – kvindernes blomsterdag.

Alle vore medlemmer opfordres indtrængende til at sælge blomster den 3. marts. Giv DDH og dermed en række sociale formål to-tre eller flere timer af Deres dag den 3. marts. – Dagens resultat er afhængig af sælgernes antal, altså også

af Dem.

Landsformanden har ordet . . .

tager jeg fejl, det var som sagt kun en tanke.

Man har gennem lange tider interesseret sig for teenagere, hvad de skulle spise, hvad de skulle iklæde sig, og nu sidst også hvornår de skulle betragtes for værende så voksne, at det ville være naturligt at undervise dem i, hvordan de kunne undgå at få børn. Ulla Dahlerup har skrevet en artikel i et skoleblad, og hun har udtalt sig i TV. Mange har sagt en mængde ting for og imod. Man kan være forrygende uenig med hende, men jeg synes, hun skal roses, fordi hun, om jeg så må sige, har givet startskuddet til en diskussion børn og forældre imellem om dette emne, som måske især de ældre er krøbet udenom, men som børn faktisk gerne har villet tale lidt mere åbent med deres forældre om, end tilfældet har været tidligere.

Pressen har også interesseret sig vældigt for kvinder i den sidste tid, der har været artikelsierier i Berlingske Tidende og Politiken af kvinder, der skriver om kvinder. Nu har begrebet kvindesagskvinde altid givet mig myrekryb, og kampen for ligeberettigelse, hvor rigtig den end kan være, har altid forekommet mig en hel del krampagtig. Undertiden er den tanke faldet mig ind, hvad om kvinder ikke havde slået slet så meget på tromme og pointeret, at nu skulle de tilkæmpe sig dit og dat, så kunne det måske være, at det hele var gået lettere. Al denne »kamp med rabalder« kan måske have vækket fjenden, i denne forbindelse manden, som så er blevet opmærksom på, at »død og pine, dette går da vist ikke«; og så har han kæmpet imod med hænder og fødder. Nå, muligvis

I Dansk Kvindesamfunds blad nr. 11 1963 skriver Jytte Christensen om skatteproblemer. Nu tror jeg, vi alle er enige om mange af de urimeligheder, der findes i den nugældende skattelovgivning, men at det ligefrem skal betragtes som en medgift betalt af staten, det forsøgerfradrag på maksimalt 2.000 kr. en mand får, når han gifter sig med en hjemmekone, turde dog være et postulat. Og at det skulle afholde en kvinde fra at tage udearbejde, dette med de 2.000 kr. skattefri, det tror jeg heller ikke rigtig på, mon ikke der kunne findes andre motiver til ikke at gå ud i erhvervslivet? I samme blad er en artikel af Mette Bryld, medlem af Dansk Kvindesamfunds Ungdomskreds. Jeg har lyst til at citere et par udtalelser: »Da vi anser den hjemmegående husmoder for at være en samfundsabnormitet, ser vi det som vor opgave at arbejde ihærdigt på at få alle kvinder til at tage udearbejde«. Et andet sted kræves der »hårdere beskatning af den mand, der har en så godt som gratis arbejdskraft i hjemmet«. Mette Bryld synes heller ikke, kvinder skal have lov til at vælge, om de vil være hjemme eller have udearbejde, alle skal ud. Formanden for ungdomskredsen, Lone Carstensen, mener også, at alle kvinder skal have en uddannelse og ret til at bruge den, og den ret skaffer man hende ved at sørge for, at hjemmet bliver gjort rent af et rengøringskorps – som efter hendes mening skal være gratis. Men når man diskriminerer det huslige arbejde, som tilfældet er, hvor vil man så få et helt rengøringskorps fra, og hvis det skal være gratis, skal staten så betale? Og hvis alle piger skal have ret til en uddannelse, hvorfor må man så ikke vælge den be-

To meninger

Fra redaktør *Eva Rude*, Dansk Kvindesamfund har jeg med ønske om optagelse i »Husmoderen« modtaget følgende:

Kære Else Gulstad

De skriver i Deres artikel: *Landsformanden har ordet*: »Nu har kvindesagskvinder altid givet mig myrekryb« – desværre må jeg forberede Dem på et heftigt anfald, da jeg bekender mig som stærkt engageret kvindesagskvinde. Denne ubehagelige oplevelse kunne De have undgået, havde De ikke i nævnte artikel angrebet et par artikler i Kvinden og Samfundet. Som redaktør af bladet kommer jeg til at korrigere enkelte af Deres udtalelser.

Om Jytte Christensens skattebetragtninger skriver De: »Og at det skulle afholde en kvinde fra at tage udearbejde, dette med de 2000 kr. skattefri, det tror jeg heller ikke rigtigt på, mon der ikke findes andre motiver til ikke at gå ud i erhvervslevet?« Naturligvis – men De kan da ikke være uvidende om, i hvor høj grad sambeskatningen blandt andet hindrer mange lærerinder og sygeplejersker i at tage arbejde, derfor undrer Deres spørgsmål mig.

Dernæst Mette Brylids artikel om ungdomskredsen. Den blev startet i november under stor opmærksomhed, fordi nogle af de unge fremkom med de chokerende udtalelser »snylter på samfundet« og »samfundsabnormitet« om hjemmehusmoderen. Jeg har selv været hjemmehusmor i 23 år og kan ikke begribe, hvorfor der er grund til at fare så voldsomt op over disse unge menneskers rebelske sprogrug. Betegnelserne »gamle tanter« og det mere moderne »oldsag« falder man dog heller ikke i svime over.

To svar

Begrebet samfundssnylter kan jeg dog ikke helt så let skubbe til side, og egentlig er det mærkeligt, at De som landsformand for De Danske Husmoderforeninger ikke tager dette ord op til diskussion. Som medlem af en husmoderforening har man bevist, at man er interesseret i sit arbejde, og at man har forståelse for samfundsproblemer. Derfor er det en kreds af dygtige og ansvarsbevidste husmødre, De har bag Dem. Foruden husmoderforeningernes medlemmer er der yderligere masser af husmødre, som kan lide deres arbejde og udfører det godt, men dertil kommer – og det ved De lige så godt som jeg – slet ikke så få husmødre, som er druknet i husarbejdets monoton. Hjemmehusmoderens erhvervsfare ligger i den lukkede arbejdsplads og mangelen på menneskelig kontakt uden for familiens kreds. Disse mange husmødre med små moderne husholdninger løber en alvorlig fare for at blive sløve, og de kan i værste fald udvikle sig til det, man forstår ved at være snyltere på samfundet.

Som De selv fremhæver, kan en hjemmearbejdende husmoder sylte sine agurker om formiddagen og pleje sin ånd og sit legeme resten af da-

gen. Herved tilkendegiver De, at hun i reglen har god tid, og så kunne man vel forvente, at hun også gjorde en indsats til gavn for det samfund, hvis velfærd hun nyder godt af. Når så få kvinder er repræsenteret i offentlige råd, så er det især de hjemmearbejdende husmødre, som har svigtet. Det må være vore pligter at sørge for, at vore børns skoleveje er trafikalt forsvarlige, at vor kommune indfører sundhedsplejersker og hjemmehjælpere, at der er plejehjem nok til de gamle. Historisk hører det under husmoderens arbejdsområde, tidligere var det blot samlet inden for hjemmets fire vægge. Man gavner ikke den hjemmearbejdende husmoder ved at nedvurdere hendes arbejdsydelse, men tværtimod ved at opmuntre hende til at påtage sig større opgaver, opgaver, som hun fuldt så godt som enhver anden samfundsborger kan påtage sig.

Med de venligste hilsner

Eva Rude.

Da jeg ikke synes, vi yderligere skal bære ved til denne diskussion om *ude- contra hjemme-husmoder*, vil jeg afholde mig fra at sige så meget. Kun synes det mig, at Dansk Kvindesamfund går meget let hen over ungdomskredsenes udtalelser. Det er meget godt, at moderforeningen kan affærdige kritikken med et »lad dog barnet«; men bag de barnlige udtalelser ligger der efter min mening det alvorlige, at det ikke er rene børn, der bruger dem, og at der faktisk menes det, der siges, nemlig at hjemmehusmoderen burde afskaffes. Og det er denne mentalitet, jeg angriber på alle hjemmehusmødrenes vegne.

Else Gulstad.

— — —

Og tak for det, fru Gulstad! Vi er mange medkæmpere. *Red.*

skæftigelse, det er at være hjemme og passe sit hus? Jeg spør' bare.

Tove Ditlevsen skriver 5. 1. 1964 i Politiken bl. a.: »Jeg synes, det er storartet, når afhængige og seksuelt forsømte kvinder fra ca. 35 år og op-efter kan finde nogen kompensation ved at sylte agurker, for samfundet har ikke bud efter dem«. Igen bliver det huslige gjort lidt latterligt. Det kunne nu da godt tænkes, at man kunne nå agurkerne og det andet huslige om formiddagen, udvide sin ånd på forskellig vis om eftermiddagen og så endog nå ikke at blive seksuelt forsømt senere på døgnet, for at blive i stilen.

Meningen med at citere disse forskellige udtalelser her har været den at pege på den, som jeg synes, indædte intolerance, der går igen og igen, når der fra kvindesagsside tales om hjemmehusmoderen.

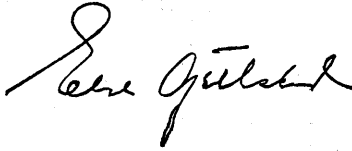
For at få lidt balance vil jeg gerne også citere kirkeminister Bodil Kochs udtalelse fra ACWW's regionalkongres på Krogerup i maj 1963. Bodil Koch siger bl. a.: »Kvindens stilling er en anden end tidligere, men det er helt forkert at sige, at tidligere var kvinden hjemme, nu er hun ude. Målet i dag er at finde, hvad der er det rigtige for hver enkelt kvinde«. Når vi så samtidig tager Lis Groes' udtalelse ved nystiftelsen af Dansk Kvindesamfunds Sønderborgkreds med, hvor hun siger: »Kvindens plads er præcis der, hvor hun har lyst at være«, så tror jeg, vi er nede på jorden igen.

Vi er så mange forskellige slags kvinder, men lad os dog alle få lov til at finde vor plads i tilværelsen, enten det nu er den, der giver os selv den største tilfredsstillelse eller den, der gavner samfundet mest, men lad os ikke kritisere andres valg så meget.

Til allersidst vil jeg også pege på, at der, når talen er om ungdomskriminalitet, skydes vældigt på forældrenes manglende kontakt med børnene, så det ville måske slet ikke være så galt, hvis mor blev hjemme og passede sine børn, i stedet for at gå ud i erhvervslivet, alt selvfølgelig under forudsætning af, at det ikke var nød-

vendigt for hende at arbejde for at opretholde hjemmet.

Det kunne jo så forekomme, at samfundet var bedst tjent med, at husmoderen passede sine børn i stedet for en hulkortmaskine.

Nordens Husmoderforbunds kongres

Idet vi henviser til den meget udførlige omtale i sidste nummer af kongressen i Bodø - erindringer vi om, at fristen for tilmeldelse afsluttes den 1. marts. - Vi beklager, at der i teksten havde indsneget sig en fejl, idet indmeldelsesafgiften kr. 35,- dog ikke som anført i omtalen af kongressen er kr. 30,-.

FORBRUGER-HÅNDBOG

Når man tænker på, hvilket omfang vareudvalget i dag har og med hvilken slagkraft producenterne og de handlende bejler til den øgede købekraft i alle befolkningsgrupper, kan det måske undre, at der ikke tidligere er kommet en håndbog, der forsøger at varetage forbrugernes interesser. Det er den opgave Forbrugerrådet og Politikens Forlag i samarbejde forsøger at løse gennem *Forbrugerhåndbogen*.

Af de varer, der behandles i den kan i flæng nævnes: røremaskiner, håndmixere, køkkenventilatorer, opvaskemaskiner, el- og gaskomfurer (herunder komfurer til flaskegas), vaskemidler, fernis og lakker, tapeter, senge- og sengeudstyr, madrasser, sengelinned, gulvtæpper, foto- og film, TV-apparater, transistorradioer, køb af brugte biler etc. etc.

Det er en bog, der siger *lidt* om *mange* ting.

Æresmedlem

En velfortjent udnævnelse til fru Carla Pedersen, Sæby

Sæby Husmoderforenings julemøde d. 12. december på Hotel Viking fik et særligt festligt forløb, idet foreningen havde vedtaget at udnævne sin tidligere mangeårige formand, fru Carla Pedersen, til æresmedlem og lade overrækkelsen af æresbrevet ske på julemødet. - Foreningens formand, fru Edith Simonsen, takkede fru Pedersen for hendes mange års trofaste arbejde for Sæby Husmoderforening og overrakte hende æresbrevet og en medlemsnål med inskription. Formanden for Voerså Husmoderforening, fru Kristine Lund, takkede ligeledes fru Carla Pedersen for hendes aldrig svigtende interesse og arbejde for husmodersagen og overrakte blomster. - Sluttelig takkede fru Pedersen for udnævnelsen og de mange års samarbejde såvel i Sæby Husmoderforening som med naboforeningerne.

Anni Hansen,
sekretær.

Penneven

En 46-årig hollandsk husmoder har bedt sekretariatet skaffe en dansk penneven, helst en jysk husmoder af tilsvarende alder og med interesse for alle slags håndarbejder, vævning og lignende.

Den pågældende er gift med en fabriksleder og har to børn på henholdsvis 15 og 17 år, som begge læser. Korrespondancen kan foregå på engelsk, fransk eller tysk, men ikke gerne på dansk, selv om den hollandske dame har lidt kendskab til vort sprog også.

Interesserede bedes henvende sig til D.D.H.s sekretariat, Niels Hemmingsensgade 8, København K.

